

TRIBUNA

Josep Huguet Biosca

CONSELLER D'INNOVACIÓ, UNIVERSITATS I EMPRESA

L'ÍNDIA REPTA CATALUNYA

Empreses, centres tecnològics i universitats de Catalunya vam viatjar a l'Índia de la mà d'ACCIÓ, l'agència de suport a l'empresa, per detectar oportunitats per establir o fer aliances d'empreses d'alt component tecnològic (sectors bio o TIC), visitar empreses catalanes ja instal·lades, concertar acords amb centres tecnològics i universitats, cercar oportunitats per al sector de serveis i gestió de ciutats i promoure les inversions de grans multinacionals índies a Catalunya.

Comparant la situació socioeconò-

mica de l'Índia amb la nostra, he arribat a algunes conclusions. En un nivell econòmic, no podem moure'n només en el mercat interior espanyol ni que sectors sencers com el de serveis visquin d'esquena al món. En el món emergent i emergit hi ha centenars de milions de rics i nous rics que poden apreciar els nostres productes i serveis de qualitat i originals: turisme cultural, gastronomia delicada, moda, alta tecnologia... Cal persistir per entrar als EUA, al Japó, i als *hubs* prescriptors com Singapur, els Emirats i els centres rics dels BRIX.

Però en el món emergent no domina la indústria turística, les xarxes comercials són precàries, no existeixen infraestructures ni la gestió homologable d'espais urbans: construcció, transport, gestió de l'aigua i dels residus... El món emergent posa un altre repte a Occident: utilitzar la ciència i la tecnologia per donar serveis de qualitat simples i democràtics a preus assequibles. Per a què volem aparells més sofisticats pels quals ens fan pagar més si no els sabem o podem utilitzar? L'usabilitat i l'accessibilitat són dos reptes socials i de mercat, alhora que qui primer els compregui, tindrà èxit. Per això, tot està per fer a partir de 45 minuts de Barcelona en vol d'avió cap al sud: Algèria, Marroc, est d'Europa, i Àsia i Amèrica. Per tant, en alguns àmbits el deure primer és sortir a vendre i implantar-se. Catalunya té bona imatge i possibilitats.

En un nivell més social, com he vist a l'Índia, quan se surt de la misèria només es pot sortir i créi-

«En el món emergent no domina la indústria turística, les xarxes comercials són precàries, no hi ha infraestructures ni la gestió homologable d'espais urbans»

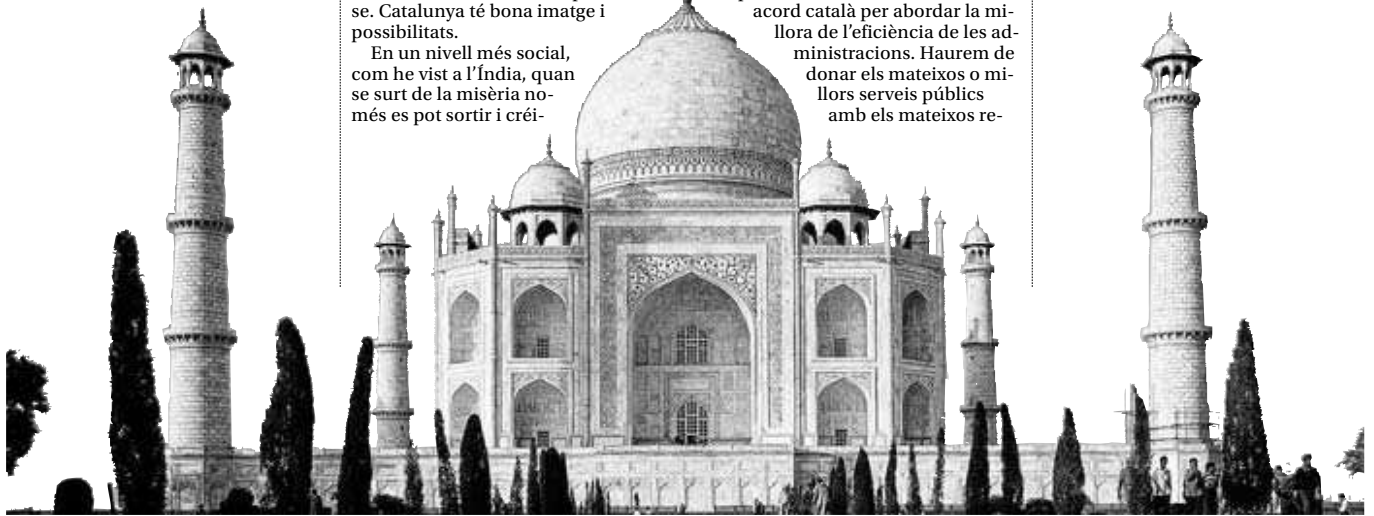
«A casa nostra, un canvi de cultura ha de recuperar el civisme com un valor de co-responsabilitat ciutadana en la preservació de béns públics»

«Els europeus ens hem acostumat a un estat del benestar que donem per fet i de seguida ens queixem reclamant drets, sense assumir deures»

er. Els europeus ens hem acostumat a un estat del benestar que donem per fet i de seguida ens queixem reclamant drets, sense assumir deures. I els temps estant canviant. De la primera gran crisi global en surt un món on els lideratges de l'economia productiva es desplacen a les noves potències emergents. Ni Europa ni els EUA detindran el monopoli de la prosperitat econòmica. Hem de canviar el model econòmic cap a sectors d'alt valor afegit, a l'inici o a la fi de la cadena de valor, amb recerca i innovació rupturistes, creant i controlant el model de negoci, innovant en el disseny, la logística o els serveis postvenda. També caldrà un acord català per abordar la millora de l'eficiència de les administracions. Haurem de donar els mateixos o millors serveis públics amb els mateixos re-

ursos o menors perquè l'economia no creixerà com abans. També vol dir innovar en la governança i l'ús de les noves tecnologies. I caldrà que Catalunya avanci de forma serena cap a l'Estat propi per plantejar transformacions estructurals necessàries per preservar i millorar l'Estat del benestar, vist que la dinàmica caïnita espanyola és incapaç d'abordar reformes serioses.

A casa nostra, un canvi de cultura ha de recuperar el civisme com un valor de co-responsabilitat ciutadana en la preservació o el finançament de béns públics. És imperdonable la quantitat de recursos humans desaprovechats pel retard de l'escolarització. I per l'avançament de les jubilacions i prejubilacions que deixen a l'aparcament gent en plenes facultats que podrien orientar empreses i entitats o realitzar treballs socials. O Europa canvia voluntàriament o la realitat global ho farà a la força, havent de superar riscos de terciarització: un terç de ciutadans passius, un terç d'actius treballant regularment i un terç d'actius irregulars o subocupats. És hora de parlar clar. I que els dirigents socials i polítics no es deixin portar pel qui dia passa any empeny o per programes populistes i demagògics. En qualsevol cas, convé als europeus saber què està passant en llocs com l'Índia.

L'EVANGELI

Jordi Franch Parella

DOCTOR EN ECONOMIA I ORGANISTA TITULAR DE LA SEU

CAL DONAR FRUIT

L'evangeli de Lluç descriu la repressió per part de Pilat i posterior ajusticiament d'uns galileus que s'havien revoltat en contra d'ell, així com també la caiguda accidental de la torre de Siloè amb un resultat de divuit persones mortes. Els jueus que acompanyaven Jesús tendeixen a justificar aquests fets luctuosos amb arguments inculporis: quants pecats deuen haver comès? Creien que les desgràcies sofermes són conseqüència del pecat de l'home. Que són un càstig de Déu, vaja. I Jesús ho adverteix clarament: «si no us convertiu, tots acabareu igual». Cal, doncs, una conversió mitjançant el sincer penediment. L'ésser humà és l'obra culminant de la creació, capaç del millor i també del pitjor. Així com els errors comesos tenen uns efectes reals negatius (pensem, per exemple, com estem patint una seriosa crisi que colpeja visiblement la població), la correcció de les desviacions no s'ha de recloure a l'àmbit purament intern de la persona, sinó que ha de manifestar-se externament.

S'ha de donar fruit, i les obres, els pensaments i les accions de l'home han de ser fecundes mostres visibles del bé. D'altra banda, no pensem que podem endarrerir o retardar indefinidament la nostra acció productiva. La paciència divina és limitada i no dura sempre. La vida humana és finita i, per tant, escàs el temps disponible per donar fruit. En el fragment de l'evangeli que comentem, la figuera feia tres anys que no produïa res i ocupava un espai de la vinya que esdevenia estèril i improductiu. El vinyater farà un últim esforç per

«El vinyater farà un últim esforç per adobar la terra, però si durant l'any següent continua sense donar fruit, la figuera serà tallada irremediament»

«No calen les lamentacions estèrils del que malament va tot, i encara menys queixar-se a Déu i donar-li lliçons del que s'hauria de fer»

adobar la terra. Però si durant l'any següent continua sense donar fruit, la figuera serà tallada irremediament i llançada al foc destructor. Preguntem-nos quantes situacions doloroses hem de suportar per culpa de l'error humà. Quantes decisions equivocades prenen els nostres responsables que generen injustícies col·lectives? L'error és immanent a l'ésser humà, però ens hem d'exigir una correcció ràpida i adequada. No podem instal·lar-nos permanentment en la passivitat, observant com la producció i l'ocupació davallen continuament. Cal una conversió urgent, avui i ara, sense esperar un demà que no sabem si arribarà per a nosaltres. No calen les lamentacions estèrils del que malament va tot i, encara menys, queixar-se a Déu i donar-li lliçons del que s'hauria de fer. Davant del clima de corrupció generalitzat que vivim arreu, cal una resposta d'acció compromesa. Una acció compromesa contra la violència, la coacció i la injustícia, i a favor de la veritat que ens fa lliures. Només així donarem fruit.